

Odkaz na knihu

Neviditelná duha: Dějiny elektřiny a života (2017)

podle

Arthur Firstenberg

Překlad francouzského shrnutí, jehož autorem je Sosthène Berger, Dipl-Ing L'arc-en-ciel invisible - Une histoire de l'électricité et de la vie (Neviditelný oblouk - Dějiny elektřiny a života).

Přístup k anglickému shrnutí [zde](#)

Ke stažení anglické shrnutí [zde](#)

隱形的彩虹：電能與生命的歷史 譯者

Stáhněte si nizozemské shrnutí [zde](#)

Télécharger le résumé en version française

Eine Zusammenfassung in deutscher Sprache finden Sie hier

Baje la versión en Español aquí (7 páginas / 13 páginas)

Scarica qui il riassunto in italiano

Click sul link e aprire il riassunto in italiano

Umíte překládat do jiných jazyků? Pokud ano, kontaktujte prosím:
invisiblerainbowtranslation@protonmail.com

1 Úvod

1.1 O autorovi

Arthur Firstenberg je vědec a novinář, který stojí v čele celosvětového hnutí za odbourání tabu kolem tohoto tématu. Po absolvování Cornellovy univerzity s titulem Phi Beta Kappa v oboru matematika navštěvoval v letech 1978-1982 lékařskou fakultu Kalifornské univerzity v Irvine. Zranění způsobené předávkováním rentgenem přerušilo jeho lékařskou kariéru. Posledních sedmatřicet let působí jako výzkumník, konzultant a přednášející v oblasti vlivu elektromagnetického záření na zdraví a životní prostředí a také jako praktik několika léčebných umění.

1.2 O knize

Tato pozoruhodně dobře zdokumentovaná a odkazovaná kniha je základním kamenem v tom smyslu, že sleduje nasazení elektřiny v naší civilizaci, pokud jde o její interakci s živými organismy, od jejího prvního objevu ve 40. letech 17. století až do dnešní doby, a to i s výhledem do budoucnosti. Je třeba poznamenat, že název se vztahuje na celé elektromagnetické spektrum zahrnující barvy duhy, včetně neviditelných frekvencí, jako jsou rádiové frekvence a pole vznikající kolem vodivých drátů.

Část *Od1 samého počátku ...*

1. Zachyceno v láhvi

V roce 1746 došlo k prvním objevům elektřiny v Evropě. Leydenův pokus spočíval v odhalení *elektrického proudu* třením ruky o skleněnou kouli, která se rychle otáčela kolem své osy. Takto vzniklá statická elektřina udělala velký dojem ve školách, na veletrzích i u soukromých osob, které měly finanční prostředky na pořízení tohoto přístroje, přičemž některé z nich vytvářely elektrické oblouky a jiné krátké elektrické šoky. Tento jev byl natolik populární, že nebylo společensky přijatelné naznačovat, že elektřina může být nebezpečná, přestože šoky způsobovaly některým experimentátorům a zvířatům použitým k pokusům bolesti hlavy, krvácení z nosu a únavu. Společnost ovládla *elektrománie* a nejradytější zastánci elektrošoků v dobré společnosti mezi dvěma sklenkami šampaňského začali vnímat škodlivé příznaky. Přesto se lékařská zařízení vybavila Leydenskou baňkou (předchůdkyní kondenzátoru) za účelem provádění lékařských pokusů za účelem potratů nebo jiných aplikací.

Vznikla tak zcela nová oblast znalostí o biologických účincích elektřiny na lidi, rostliny a zvířata - znalosti, které byly tehdy mnohem rozsáhlejší než znalosti našich současných lékařů, kteří se denně setkávají s pacienty trpícími účinky elektřiny, aniž by si je uvědomovali, a kteří o existenci těchto znalostí většinou nevědí.

2. Hluší slyší a chromí chodí

Vědci a lékaři dospěli k závěru, že živé organismy fungují ve spojení s elektrickým proudem, a to zřídka pozitivně a mnohem častěji negativně. Některé léčebné postupy byly prováděny pomocí

elektřinou - jako například v roce 1851, kdy neurolog Duchenne léčil hluchotu u desítek pacientů pomocí lokálně aplikovaných elektrických impulsů. Byly prováděny pokusy - zejména Voltou v Itálii a dalšími badateli v západním světě -, které prokázaly, že nervový, srdeční, kardiovaskulární, chuťový, močový a další systémy lze stimulovat pomocí elektřiny produkované galvanickými páry. Bylo zjištěno, že počet léčebných účinků je podstatně menší než uváděné škodlivé účinky, mezi něž patří dnes známé příznaky elektrosenzitivity (ES), jako jsou bolesti hlavy, závratě, nevolnost, duševní zmatenost, únava, deprese, nespavost atd.

3. Elektrická citlivost

Francouzský botanik Thomas-François Dalibard, který prováděl elektrické pokusy na živých organismech, se v dopise Benjaminu Franklinovi z roku 1762 svěřil, že nemůže pokračovat ve své práci, protože jeho vlastní organismus začal elektřinu nesnášet. Byl jedním z prvních lidí, kteří byli oficiálně prohlášeni za elektrohypersenzitivní (EHS). Při čtení této zprávy je jasné, že tento botanik musel být těžce postižen. Stejně neblahou zkušenost měli i další profesori a výzkumníci, kteří tak byli nuceni přerušit svou práci. Dokonce i slavný Benjamin Franklin byl během svých výzkumů elektřiny od roku 1753 postižen neurologickým onemocněním, jehož příznaky do značné míry připomínají elektrohypersenzitivitu. A to do té míry, že na konci 18. století bylo všeobecně uznáváno, že elektřina může lidem způsobit onemocnění, a to v závislosti na pohlaví, morfologii a fyzické kondici dotyčného jedince. Stejně tak bylo pozorováno, že někteří jedinci silně reagují na změny počasí, které často souvisely s elektrickými změnami v atmosféře. Jména některých z těchto osobností jsou dodnes známá - patří mezi ně Kryštof Kolumbus, Dante, Charles Darwin, Benjamin Franklin, Goethe, Victor Hugo, Leonardo da Vinci, Martin Luther, Michelangelo, Mozart, Napoleon, Rousseau a Voltaire.

4. Cesta, po které se nejede

V 90. letech 19. století se věda potýkala s krizí identity, pokud jde o výklad a sjednocení čtyř různých tekutin - elektřiny, světla, magnetismu a tepla. Pokud šlo o elektřinu, na jedné straně stál Luigi Galvani, který elektřinu považoval za nedílnou součást živého organismu, a na straně druhé Voltova teorie, podle níž je elektřina pouze "sekundárním" účinkem vnitřních chemických reakcí v živém organismu. Volta, vynálezce nesmírně užitečné elektrické baterie, která měla potenciál stát se velkým tahounem peněz, uspěl ve sporu proti globálnějšímu pohledu na interakci elektřiny a živého organismu.

5. Chronické elektrické onemocnění

Od konce 19. století se městská krajina v průmyslově vyspělých zemích proměňovala díky zavádění telegrafních linek. Tato technologie využívala napětí řádově 80 V na jednom vodiči, přičemž zpětný proud byl uzemněn.

V tomto období se objevily první bludné proudy, kterým byly živé bytosti vystaveny. Tehdy se objevily *civilizační choroby*, jako je *neurastenie*, která postihla mimo jiné Franka Lloyda Wrighta a Theodora Roosevelta. Jen tak mimochodem je třeba poznamenat, že neurastenie je velmi podobná elektro-

hypersenzitivita, což je modernější termín pro stejnou citlivost na elektřinu. Přibližně polovina telegrafistů, kteří byli zaměstnáni manipulací s elektrickým proudem vysílaným po vedení a byli tak vystaveni velmi silným elektromagnetickým polím, trpěla *telegrafní nemocí*. Příznaky byly opět stejné jako u EHS. Později, přibližně v roce 1915, to byli telefonní operátoři, kteří trpěli stejnými příznaky - byli totiž vystaveni elektromagnetickým polím z komunikací po celé hodiny u svých stolů. V roce 1989 bylo zjištěno, že ve Winnipegu trpí stejnými příznaky 47 % telefonních operátorů.

V roce 1894 však známý vídeňský psychiatr Sigmund Freud napsal článek, který měl katastrofální dopad na všechny nešťastníky, kteří trpěli telegrafní nemocí, neurastenii, mikrovlnným syndromem nebo EHS. Místo aby viděl vnější příčinu - kterou bylo elektromagnetické znečištění - přisuzoval tyto příznaky neuspořádaným myšlenkám nebo špatně ovládaným emocím. Výsledkem je, že dnes jsou miliony občanů postižených elektronickým smogem léčeny, místo aby se snížila jejich expozice tomuto znečištění. Sigmund Freud přejmenoval neurastenii - o níž se vědělo, že ji způsobuje elektřina - na *úzkostnou neurózu, záchvat úzkosti* nebo *panický záchvat*. To otevřelo cestu k tomu, aby bezohledné zavádění elektrifikace mohlo nerušeně pokračovat.

Je třeba poznamenat, že v Rusku je neurastenie zařazena mezi nemoci prostředí, protože Freudova škodlivá redefinice tam byla odmítnuta.

6. Chování rostlin

Sir Jagadis Chunder Bose a další vědci prováděli četné elektrické pokusy na rostlinách a dalších živých organismech, jejichž výsledky prokázaly jednoznačné účinky. Zjistil, že nervy rostlin nebo živočichů vykazují proměnlivé chování a že jejich odpor se může značně lišit v závislosti na aplikaci proudu a jeho polaritě. Všiml si také, že intenzita proudu potřebná ke změně vodivosti nervů je z hlediska použitého napětí nekonečně malá - řádově něco kolem mikroampérů 0.3 ($0,3 \cdot 10^{-6}$). Tento proud je podstatně menší než proud, který se indukuje při telefonním hovoru pomocí mobilního telefonu. Bose rovněž zjistil, že práh biologické aktivity proudu je 1 femtoampér ($1 \cdot 10^{-15}$)! Protože tento badatel byl obeznámen i s radiofrekvenčním vysíláním, provedl pokus, při kterém byla rostlina vystavena rádiovému signálu o frekvenci 30 MHz ve vzdálenosti asi 218 yardů (200 metrů), a zjistil, že růst rostliny byl po dobu vysílání zpomalen. Stejně tak prokázal, že se při ozařování stejným rádiovým signálem zpomalil oběh mízy v rostlině.

7. Akutní onemocnění elektrickým proudem

V 80. letech 19. století byl Londýn zásobován stejnosměrným proudem, ale někteří fyzikové zjistili, že rozvod střídavého proudu způsobuje menší ohmické ztráty ve vodičích. Následoval *souboj proudů, přestože* mnozí vědci včetně Edisona důrazně kritizovali nebezpečnější účinky střídavého proudu. Paradoxně právě proto, že střídavý proud je škodlivější, se používá v elektrickém křesle. A jak každý ví, elektrický proud v elektrické síti je... střídavý!

V roce 1889 proběhla v USA a krátce poté i v Evropě plná elektrifikace. V témže roce byli lékaři jakoby náhodou zaplaveni případy chřipky, která

se do té doby objevoval jen zřídka. Příznaky obětí byly mnohem více neurologické povahy, připomínaly neurastenii a nezahrnovaly poruchy dýchání. Pandemie trvala čtyři roky a zabila nejméně milion lidí.

V roce 2001 kanadský astronom Ken Tapping ukázal, že pandemie chřipky v předchozích třech stoletích korelovaly s vrcholy sluneční magnetické aktivity v jedenáctiletém cyklu. Bylo také zjištěno, že některá ohniska chřipky se rozšířila na obrovských územích během několika málo dní - což je skutečnost, kterou lze jen obtížně vysvětlit nákazou z jednoho člověka na druhého. Také četné pokusy, které se snažily prokázat přímou nákazu prostřednictvím blízkého kontaktu, kapiček hlenu nebo jiných procesů, se ukázaly jako bezvýsledné.

Dodnes 1933 se virologům nepodařilo předložit žádnou experimentální studii, která by prokázala, že se chřipka šíří běžným kontaktem mezi lidmi. Všechny pokusy se setkaly s neúspěchem.

8. Záhada na ostrově Wight

V roce 1904 začaly na ostrově Wight hynout včely poté, co tam Marconi instaloval rádiové vysílače. Tyto vysílače pracují na frekvencích blízkých megahertzům.

Na druhé straně Lamanšského průlivu Jacques-Arsène d'Arsonval ukázal, že "ostré a hákovité" elektromagnetické signály jsou mnohem toxičtější než signály sinusové.

Pravda byla taková, že po roce a půl experimentování s rádiovými vysílači v plném zdraví ve věku 22 let začal Marconi dostávat horečky. Tyto záchvaty pokračovaly po zbytek jeho života. V roce 1904, kdy pracoval na sestavení vysílače dostatečně výkonného pro transatlantickou komunikaci, byly tyto horečky tak intenzivní, že je považovali za malárii. V roce 1905 oženil s Beatrice O'Brienovou a po líbánkách se usadili na ostrově v blízkosti vysílače. Jakmile se Beatrice zabydlela, začala si stěžovat na hučení v uších. Po třech měsících onemocněla těžkou žloutenkou. Musela se vrátit do Londýna, aby porodila dítě, které žilo jen několik týdnů a zemřelo z "neznámých příčin". Ve stejném období Marconi několik měsíců trpěl horečkou a deliriem. V letech 1918 až 1921 trpěl při práci na krátkovlnném vysílači sebevražednými depresemi. V roce 1927, během líbánky z druhého manželství, zkolaboval s bolestmi na hrudi a byly mu diagnostikovány vážné srdeční potíže. V mezidobí a 1934 během 1937, vývoje mikrovlnné technologie prodělal devět infarktů - ten poslední ho ve věku 18 let zabil. 63.

Na stejném ostrově, v Osborne House, utrpěla královna Viktorie krvácení do mozku a večer 22. ledna nd1901 zemřela, právě když Marconi zprovozoval nový vysílač vzdálený necelý kilometr.¹³

V roce 1901 zde byly "pouze" dva vysílače, zatímco v roce 1904 již čtyři, což z tohoto ostrova učinilo nejvíce ozářené místo na planetě, kde včely neměly šanci přežít. V roce 1906 průzkum ukázal, že 90 % včel zcela zmizelo bez zjevné příčiny. Na ostrov byla přivezena nová včelstva, ale i ta do týdne uhynula.

Tato epidemie se rozšířila po celé Anglii a poté po celém západním světě a postupně se stabilizovala, až se armády ke konci první světové války vybavily různými výkonnými rádiovými vysílači - což vyvolalo (jak jsme viděli) tzv.

pandemie *španělské chřipky* v roce 1918, která ve skutečnosti začala ve Spojených státech, v Námořní rozhlasové škole v Cambridgi ve státě Massachusetts, kde se objevilo 400 prvních případů. Tato epidemie se rychle rozšířila na 1 127 vojáků v táboře Funston (Kansas), kde bylo nainstalováno bezdrátové spojení. Lékaře zaujalo, že zatímco 15 % civilního obyvatelstva trpělo krvácením z nosu, u námořnictva to bylo 40 %. Vyskytovala se i jiná krvácení a třetina těch, kteří zemřeli, tak učinila v důsledku vnitřního krvácení do plic nebo mozku. Ve skutečnosti šlo o změnu složení krve, protože naměřená doba srážlivosti byla více než dvakrát delší než obvykle. Tyto příznaky jsou neslučitelné s účinky respiračních virů chřipky, ale zcela odpovídají ničivým účinkům elektřiny. Další nesrovnalostí bylo, že dvě třetiny obětí byli zdraví mladí lidé. Dalším netypickým příznakem chřipky bylo zpomalení pulsu na hodnoty mezi 36 a 48, zatímco to je běžný důsledek působení elektromagnetických polí. Kromě toho bylo možné některé nemocné úspěšně léčit masivními dávkami vápníku.

Vojenský lékař Dr. George A. Soper vypověděl, že virus se šířil rychleji než rychlost pohybu lidí. Byly prováděny různé pokusy, při nichž se pokusili infikovat pokusné osoby buď přímým blízkým kontaktem, nebo očkováním hlenem či krví - experimentátoři však nebyli schopni prokázat žádnou infekci tímto způsobem.

Je vidět, že každá nová pandemie chřipky odpovídá novému pokroku v elektrotechnice, jako například asijská chřipka v letech 1957-58, která následovala po instalaci výkonného radarového sledovacího systému, a epidemie hongkongské chřipky od července 1968, která následovala po zprovoznění 28 vojenských družic pro sledování vesmíru ve výšce Van Allenových pásů, které nás chrání před kosmickým zářením.

9. Elektrický obal Země

Rotující Země, jejíž jádro je tvořeno převážně železem, je chráněna především ionosférou, dále plazmovou sférou - ohraničenou Van Allenovými radiačními pásy ve výšce 1 000 až 55 000 km - a svým ohonem: magnetosférou, která je vystavena slunečnímu větru pocházejícímu z našeho Slunce a představuje jakési dynamo, složitý elektrický systém. Výměna elektřiny mezi zemskou kůrou, atmosférou a dokonce i ionosférou je trvalá a nepřetržitá. Jsou v křehké rovnováze a jakési elektrické "dýchání" celého systému umožnilo rozvoj života na naší planetě, která je nabitá zápornými ionty, jež vyvažuje kladně nabitá ionosféra. Lze pozorovat průměrné vertikální elektrické pole o hodnotě řádově 130 voltů na metr, přičemž hodnoty mohou například během bouří stoupnout až na 4 000 voltů na metr. V jednom 1953, z primárních parametrů tohoto elektrického kmitání našeho prostředí byly objeveny v podobě (Winfried) Schumannových frekvencí, které "dýchají" na 7,83 hertzů, s harmonickými na 14, 2620, 32 Hz, tzv. *velmi nízkých frekvencích* (VLF).

Není divu, že organismy žijící v tomto prostředí jsou prodchnuty těmito fyzikálními hodnotami a že například naše mozkové rytmy leží v těchto frekvenčních pásmech - například rytmus alfa, který leží mezi 8 a 13 Hz. Zatímco my vnímáme viditelné frekvence - od modré po červenou - elektromagnetického spektra, někteří živočichové jsou schopni vidět i jiné elektromagnetické frekvence - například včely, které vidí ultrafialové frekvence, nebo ti salamandři či sumci, kteří vidí nízké elektrické frekvence, zatímco hadi jsou schopni vidět infračervené frekvence.

Laboratorní pokusy na křečcích například ukázaly, že snížení teploty a zkrácení délky denního světla nestačí k tomu, aby křečci upadli do zimního spánku. Podobně křečci chovaní ve Faradayových klecích odmítali hibernovat, přestože světelné a teplotní parametry odpovídaly zimním, dokud nebyla Faradayova ochrana odstraněna. Byly provedeny i další pokusy, například ten, který v roce 1967 provedl v Institutu Maxe Planka fyziolog Rütger Wever, při němž byly použity dvě zakopané místnosti bez oken a kontaktu s vnějším prostředím - jedna byla chráněna před přirozeným elektromagnetickým polem, druhá nikoli. Ukázalo se, že ve stíněné komoře se cirkadiánní rytmy dobrovolníků desynchronizovaly a mohly kolísat mezi 12 a 65 hodinami, což bylo doprovázeno metabolickými poruchami, zatímco subjekty v komoře ponořené do zemského pole si udržovaly souvislý rytmus kolem 24 hodin a jejich metabolismus nadále fungoval normálněji. Bylo vědecky prokázáno, že živý organismus potřebuje ke svému dobrému fungování koupel v elektromagnetickém systému našeho přirozeného prostředí.

Akupunktura, prastará metoda používaná v tradiční čínské medicíně, navíc funguje na základě využití našich vlastních elektrických vlastností a úpravy toku energie v meridiánech. Již nějakou dobu (od 50. let 20. století) je známo, že tyto meridiány ve skutečnosti odpovídají elektrickým obvodům a že čínská čchi odpovídá pojmu elektrina. Tyto meridiány plní dvojí funkci: nejenže přenášejí informace a energii vnitřně z jednoho orgánu těla do druhého, ale slouží také jako antény pro zachycení toku elektromagnetické energie z okolí.

Na počátku 70. let 20. století zjistili fyzici atmosféry, že magnetické pole Země je výrazně narušeno lidskou elektrickou aktivitou. Vpuštěním signálu do vesmíru a zachycením jeho ozvěny bylo zjištěno, že původní signál byl ve skutečnosti modifikován násobky Hz60 elektrické sítě používané v Severní Americe.

Tento objev však nezabránil spuštění projektu HAARP, jehož cílem bylo záměrně měnit elektromagnetické vlastnosti naší planety.

Podobně Van Allenovy pásy, které nás chrání před kosmickým zářením, se již změnil v důsledku naší elektrické aktivity - a je možné, že tyto dvojité pásy byly původně jen jedním pásem, který se vlivem lidského vysílání elektrických nábojů do vesmíru ve svém středu vyčerpával.

Satelitní pozorování ukazují, že záření vyzařované vedením vysokého napětí často potlačuje přirozené vyzařování blesků.

Vzhledem k této skutečnosti je logické vyvodit závěr, že pandemie chřipky v posledních desetiletích souvisejí s lidskou elektrickou aktivitou.

10. Porfyriny a základy života

Jakákoli přeměna energie v biologické oblasti zahrnuje porfyriny [pigmenty tvořené čtyřmi molekulami pyrrolu]. Za to, že naše nervy mohou správně fungovat, vděčíme zčásti porfyrinům, které hrají roli v buněčných procesech. Jedná se o zvláštní molekuly, které fungují jako rozhraní mezi kyslíkem a životem. Tyto molekuly jsou vysoce reaktivní a interagují s toxickými kovy nebo syntetickými prvky získanými z ropy a s elektromagnetickými poli - které v nadměrném množství způsobují porfyrii, což je spíše citlivost na prostředí než nemoc.

Výzkum Dr. Williama E. Mortona ukázal, že 90 % lidí s mnohočetnou chemickou citlivostí (MCS) má nedostatek jedné nebo druhé formy porfyrinového enzymu, stejně jako elektrohypersenzitivní jedinci - což znamená, že obě formy citlivosti jsou pouze různými projevy, které mají jednu a tutéž příčinu. Porfyrie, která byla objevena v roce 1891, postihuje asi 10 % dnešní populace a poprvé se objevila ve stejné době, kdy došlo k všeobecné elektrifikaci západního světa od roku 1889

Porfyriny mají zásadní význam pro účinky elektronického smogu, protože způsobují nejen EHS, MCS nebo porfyrii, ale také kardiovaskulární onemocnění, rakovinu a cukrovku, protože se podílejí na mnoha energetických biologických procesech.

V 60. letech 20. století biologové Allan Frey a Wlodzimierz Sedlak ukázali, že naše organismy mají určitě bioelektronickou složku a že některé naše buňky se někdy chovají jako vodiče, kondenzátory nebo polovodiče (tranzistory), podobně jako součástky, které najdeme v našich elektronických zařízeních. To je případ myelinu - obalu, který pokrývá naše nervy - který obsahuje porfyrin vázaný na zinek. Pokud jedovaté látky z prostředí, jako jsou chemické produkty nebo toxické kovy, tuto rovnováhu ovlivní, dojde k poškození myelinové pochvy, což změní vzrušivost nervů, které obklopuje. Celá nervová soustava se pak stává hyperreaktivní na podněty všeho druhu, například na elektromagnetická pole. Systém se dostává do stavu divergentní nestability, kdy se následek stává příčinou.

Na rozdíl od názoru, že mitochondrie jsou prvky našich buněk, které produkují energii, se začíná prosazovat představa, že myelinová pochva je jeden obrovský mitochondrion.

Spojitost mezi porfyrií a zinkem objevil v 50. letech 20. století Henry Peters z lékařské fakulty ve Wisconsinu. Pacienti trpící porfyrií a neurologickými příznaky vylučovali velké množství zinku močí, což ho přivedlo na myšlenku, že chelatace zinku by mohla jejich stav zlepšit. Zlepšení skutečně zaznamenal, a to navzdory rozšířenému názoru, že nedostatek zinku souvisí s těmito specifickými poruchami. Podobně některé experimenty ukázaly, že chelatace zinku zlepšuje Alzheimerovu chorobu. Australský lékařský tým prokázal při pitvách, že mozky pacientů s Alzheimerovou chorobou obsahovaly dvakrát více zinku než mozky zdravých pacientů.

Část .2..do současnosti

11. Podrážděné srdce

V roce 1980 byla srdeční zástava u mladých sportovců vzácná, pouze devět případů ročně. Od té doby se počet případů neustále zvyšoval o 10 % ročně, až v roce 1996, se náhle zdvojnásobil na počet případů 64, který v následujícím roce a v roce 1976 posledním roce studie vzrostl na dvojnásobek. Americká lékařská obec pro to nenašla žádné vysvětlení, zatímco v Evropě v roce 2002 němečtí lékaři zabývající se ochranou životního prostředí vydali výzvu, v níž požadovali moratorium na antény a mobilní věže, protože jimi vysílané vlny způsobují kardiovaskulární poruchy. To byla Freiburská výzva.

Dr. Samuel Milham, epidemiolog z Ministerstva zdravotnictví státu Washington, ve své práci prokázal, že kardiovaskulární choroby, cukrovka a rakovina jsou z velké části, ne-li zcela, způsobeny elektřinou.

Studie cholesterolu z počátku 20th. století paradoxně neprokázaly, že by hladina cholesterolu souvisela s vyšším rizikem srdečních onemocnění - v rozporu s tím, co se dnes běžně považuje za fakt. Studie zvířat ve filadelfské zoologické zahradě ukázala, že od roku 1916 do roku 1964 se hladina cholesterolu u savců a ptáků zvýšila desetkrát až dvacetkrát, přestože jejich strava zůstala zcela nezměněna! Jediným parametrem, který se dramaticky změnil, bylo zvýšení rádiových frekvencí.

Během druhé světové války si řada vojáků stěžovala na příznaky podobné neurastenii. Zpočátku se v souladu s Freudovým učením věřilo, že tito vojáci trpí úzkostnými problémy: Dr. Mandel Cohen však poté provedl studii 144 případů. Tato studie odhalila, že vojáci byli ve skutečnosti fyziologicky méně odolní a trpěli podrážděným srdcem. Měli potíže s asimilací kyslíku a museli dýchat dvakrát rychleji než jejich kamarádi v lepším zdravotním stavu, aby získali dostatek kyslíku. Ukázalo se, že jejich mitochondrie nefungovaly efektivně. Studie nakonec ukázala, že tito vojáci byli přecitlivělí obecně, ale zejména na elektřinu.

Od 50. let 20. století vědci v Sovětském svazu také pozorovali, že rádiové frekvence mění elektrokardiogramy osob, které jim byly vystaveny, protože mění účinnost mitochondrií.

Grafy ukazující statistiky úmrtnosti na srdeční choroby v závislosti na stupni elektrifikace amerických států v letech 1931 a 1940 jsou také velmi jednoznačné a nenechávají nikoho na pochybách o toxicitě elektromagnetických polí pro srdce, čímž očišťují cholesterol a stravu považovanou za příliš tučnou.

12. Proměna cukrovky

U Thomase Edisona, který se podílel na objevech v oblasti elektrotechniky, a byl tedy vystaven elektromagnetickým polím v mnohem větší míře než jeho tehdejší spoluobčané, byla diagnostikována cukrovka, což bylo v roce 1889 velmi vzácné onemocnění. O dalším výzkumníkovi Alexandru Grahamu Bellovi, který pracoval v oblasti telegrafie a vynalezl telefon, bylo známo, že si neustále stěžoval na příznaky neurastenie, dnes známé jako EHS. V roce 1915 byla i u něj diagnostikována cukrovka.

Ward Richardson v 1876, knize *Diseases of Modern Life (Nemoci moderního života)* popsal cukrovku jako vzácnou moderní nemoc způsobenou duševním vyčerpáním z přepracování nebo šokem nervového systému.

Nadměrný příjem toxického, návykového cukru v naší moderní stravě přirozeně poskytuje vhodné vysvětlení toho, proč cukrovkou, včetně prediabetu, dnes trpí více než polovina všech Američanů. Toto vysvětlení je však příliš zjednodušující.

Dr. Joslin prokázal, že mezi lety 1900 a 1917 vzrostl příjem cukru o 17 %, zatímco úmrtnost na cukrovku se zdvojnásobila. Později, v roce 1987, ukázala studie na původních obyvatelích Ameriky radikálně odlišnou míru úmrtnosti na cukrovku v závislosti na území, a to od 7 na tisíc obyvatel na severozápadě až po 380 na tisíc obyvatel v Arizoně! V těchto letech nebylo možné takový rozdíl vysvětlit ani životním stylem, ani stravou. Jeden environmentální faktor však takový rozdíl skutečně vysvětlit může: elektrifikace indiánských rezervací probíhala různým tempem a ty na severozápadě byly elektrifikovány pouze

mnohem později. Naproti tomu arizonská rezervace leží v bezprostřední blízkosti Phoenixu. Tato indiánská komunita měla navíc vlastní elektrárnu a vlastní telekomunikační systém.

Dalším příkladem je obyvatelstvo Brazílie - po staletí významného producenta cukru, kde byla cukrovka ještě v roce 1870 neznámá, přestože v Severní Americe se již objevila jako *civilizační choroba*. I dnes Brazilci zkonzumují 70 kg rafinovaného cukru ročně a na osobu - více než Severoameričané: a přesto mají dvaapůlkrát méně případů cukrovky než USA.

V Bhútánu se cukrovka prakticky nevyskytovala, dokud 2002, nezačala elektrifikace země. V roce 2004 bylo oznámeno 634 nových případů diabetu, v roce 2005 - 944, v roce 2006 - 1 470 a v roce 2007 - 2 540, přičemž došlo k 15 úmrtím. V roce 2012 bylo zaznamenáno 91 úmrtí a cukrovka byla osmou nejčastější příčinou úmrtí v zemi, přestože se strava lidí nezměnila!

Jak jsme viděli v předchozí kapitole, elektronický smog působící na mitochondrie brání efektivnímu využití absorbovaného cukru - tedy jeho spalování. Cukr, který nelze přeměnit na mechanickou energii, se v těle ukládá jako tuk.

Statistické grafy úmrtnosti na cukrovku, rozdělené podle stupně elektrifikace amerických států v letech 1931 a 1940, jsou také velmi jednoznačné a nenechávají nikoho na pochybách, že elektromagnetické pole hraje při vzniku rozsáhlé cukrovky roli, a do jisté míry tak očišťují konzumaci cukru.

V roce 1997 došlo ve Spojených státech během jediného roku k 31% nárůstu počtu případů cukrovky, což přesně souviselo s masovým rozšířením mobilních telefonů v zemi.

13. Rakovina a vyhladovění života

V únoru 2011 obvinil italský Nejvyšší soud kardinála Roberta Tucciho, odstupujícího předsedu Vatikánského rozhlasu, z toho, že svou nedbalostí znečistil životní prostředí rádiovými frekvencemi. V letech 1997 až 2003 totiž děti žijící v okruhu 12 km od rozhlasových antén vykazovaly osmkrát vyšší výskyt leukémie, lymfomů nebo myelomů než děti žijící ve větší vzdálenosti. Totéž platilo i pro dospělé, u nichž byla míra výskytu sedmkrát vyšší.

Německý lékař a profesor Otto Heinrich Warburg, nositel Nobelovy ceny za medicínu z roku 1931, prokázal, že rakovina je regresí buněk zbavených kyslíku, což je nutí k anarchickému množení jako v pravěku, kde kyslík nebyl přítomen v takové míře jako dnes. Počáteční nedostatek kyslíku je způsoben špatnou funkcí mitochondrií - což, jak jsme viděli, může být způsobeno elektromagnetickým polem nebo jinými škodlivinami, jako je kouř, pesticidy, potravinové přísady a znečištěné ovzduší. Stejný princip nedostatku kyslíku v buňkách platí i pro cukrovku, což je důvod, proč je mezi diabetiky vyšší výskyt rakoviny než v ostatní populaci.

V zoologické zahradě ve Filadelfii byl od roku 1901 do roku 1955 zaznamenán nárůst počtu zhoubných nádorů u savců, který se mezi těmito daty pohyboval od dvojnásobku až po několiknásobek.²²

Statistiky úmrtí na rakovinu ukazují jasnou souvislost mezi elektrifikací zemí a výskytem rakoviny. Například v USA činila v letech 1841-1850 6,6 na tisíc obyvatel. Následně se v letech 1851 až 1860 více než zdvojnásobila a dosáhla 14 případů na tisíc obyvatel. Skutečné vysvětlení této skutečnosti lze nalézt v masovém nasazení telegrafu v roce 1854.

V roce 1914 zemřely na rakovinu dvě osoby z 63 000 indiánských obyvatel žijících v rezervacích bez elektrifikace, zatímco ve zbytku země byla úmrtnost na rakovinu 25krát vyšší.

V letech 1920 až 1921, po zavedení prvních rozhlasových stanic AM, se v západních zemích zvýšila úmrtnost na rakovinu o 310 %.

Švédští vědci Olle Johansson a Orjan Hallberg prokázali jasnou souvislost mezi výskytem rakoviny prsu, prostaty a plic a expozicí obyvatelstva rádiovým frekvencím. Poukazují na výrazný nárůst počtu případů v letech 1920, 1955 a 1969 pokles (!) odpovídající 1978, nárůstu radiofrekvenčního smogu v důsledku zavedení AM rádia, FM rádia a televize¹, nástupu barevné televize² a následně ukončení vysílání AM rádia. Stejní výzkumníci rovněž zjistili velmi jasnou lineární závislost mezi počtem vysílačů FM rádia v jednotlivých regionech a výskytem melanomů, přičemž v exponovaných lokalitách se vyskytovalo 11krát více melanomů než v "bílých zónách". Zjistili také, že melanomy se zřídka objevují na těch částech těla, které jsou nejvíce vystaveny slunci, jako je čelo, nos, ramena a chodidla, ale častěji na těch částech těla, které jsou obvykle před sluncem chráněny. K rozšíření rakoviny kůže navíc došlo ještě před příchodem do módy dovolených u moře, během nichž je sluneční záření intenzivní. To ukazuje, že melanomy nejsou převážně způsobeny sluncem, ale rádiovými frekvencemi.

Statistické grafy úmrtnosti na rakovinu, cukrovku a kardiovaskulární choroby, rozdělené podle stupně elektrifikace amerických států v letech 1931 a 1940, jsou rovněž velmi jednoznačné a nenechávají nikoho na pochybách, že elektromagnetické pole hraje roli v nárůstu rakoviny.

Skutečné údaje o nádorech mozku se hledají obtížně, protože lobby mobilních telefonů proniká do této oblasti již desítky let, aby si objednala neobjektivní studie. Jedna z jejich studií dokonce ukazuje pokles výskytu nádorů v souvislosti s intenzivním používáním mobilních telefonů! Univerzita v Calgary však našla důkazy o 30% nárůstu výskytu zhoubných nádorů mozku v letech 2012 až 2013 a Lennart Hardell, profesor onkologie na univerzitní nemocnici v Örebro ve Švédsku, prokázal, že 2 000 hodin používání mobilního telefonu zvyšuje riziko vzniku nádoru třikrát až osmkrát, v závislosti na věku zkoumané osoby a jejích návycích při používání telefonu.

Neil²⁰⁰⁰, Cherry analyzoval výskyt rakoviny u dětí v San Franciscu v závislosti na vzdálenosti mezi jejich domovem a televizním a rozhlasovým vysílačem na Sutro Tower. Děti žijící na kopcích nebo hřebenech byly postiženy více. Ty, které žily ve vzdálenosti do 1 km od antény, měly 9krát vyšší výskyt leukémie, 15krát vyšší výskyt lymfomu a násobně 31 vyšší výskyt rakoviny mozku - celkově tedy násobně 18 vyšší výskyt než děti žijící mimo 10 km tohoto kilometru.

14. Pozastavená animace

Praktické pojednání o nervovém vyčerpání (1880) od George Millera Bearda, elektroterapeuta a přítele Thomase Edisona, obsahuje zajímavý postřeh: *Ačkoli tyto obtíže nejsou přímo smrtelné, a proto se neobjevují v tabulkách úmrtnosti; ačkoli naopak mohou mít tendenci prodlužovat život a chránit systém před horečnatými a zánětlivými onemocněními, přesto je míra utrpení, které způsobují, obrovská.* Ti, kteří trpěli nejvíce, vypadali na svůj věk poměrně mladě. Beard si navíc všiml, že jedna vzácná nemoc zřejmě postihovala neurasteniky častěji než zbytek populace: tou nemocí byla cukrovka. Beard si již dříve všiml, že prodloužení délky života nejde ruku v ruce s jeho kvalitou. Záhadná korelace mezi utrpením neurasteniků - jejichž příznaky byly stejné jako u současných elektrohypersenzitivních lidí - a prodloužením jejich života ukazovala na závažnou dysfunkci.

Kromě toho je již dlouho známo, že asketický životní styl s nízkokalorickou stravou může prodloužit délku života a zdraví. Tak je tomu například u obyvatel Okinawy, kde je počet stoletých čtyřicetkrát vyšší než u obyvatel bohatších prefektur dále na severu.

Vědci zabývající se stárnutím poukazují na to, že hnací silou, která udržuje náš život, je systém přenosu elektronů v mitochondriích našich buněk. Právě zde se kombinuje vzduch, který dýcháme, a potrava, kterou jíme, a to rychlostí, která určuje rychlost našeho stárnutí, a tím i délku našeho života. Zatímco dosažení zpomalení spalovacího procesu v našich buňkách prostřednictvím zmírnění množství dodávané energie může být prospěšné, jiný způsob zpomalení může být naopak katastrofální. Jedná se o otravu elektronového transportního řetězce. Jedním z možných způsobů otravy je chronické vystavení umělým elektromagnetickým polím. Toto stále se zvyšující znečištění vystavuje elektrony našich mitochondrií vnějším silám, zpomaluje je, připravuje naše buňky o kyslík a způsobuje příznaky EHS.

15. Chcete říct, že slyšíte elektřinu?

V roce 1962 se na univerzitu v Santa Barbaře (Kalifornie, USA) obrátila žena s žádostí o pomoc při hledání zdroje záhadného zvuku, který slyšela všude doma, přestože žila v klidné rezidenční čtvrti. Tento zvuk jí nedal spát a poškozoval její zdraví. Měření skutečně ukázala, že obzvláště silné elektromagnetické pole vychází ze všech elektrických vodičů, nejen ze sítě, ale i z radiátorů a dalších kovových prvků, avšak samotný stetoskop žádný zvuk nezaznamenal.

Inženýr provedl experiment, při kterém naměřená pole nahrál na magnetofonový pásek a přehrál je ženě, která byla těmito zvuky zasažena. Ta potvrdila, že slyší právě tyto zvuky. Tato žena tedy byla schopna slyšet elektromagnetická pole ve svém okolí. Bylo instalováno uzemňovací zařízení a elektronické filtry, aby se rušivé vlivy snížily na přijatelnou úroveň.

Již dlouho předtím však Volta a další vědci prováděli pokusy, při nichž úspěšně vyvolávali různé zvuky přiložením napětí na elektrický proud.

uši. Mnohem později, koncem 60. let 20. století, publikoval biolog Allan Frey články o schopnosti některých subjektů slyšet emise z radarového zařízení.

Mechanický model fungování ucha, který se vyučuje ve školách, neposkytuje pro tyto pozorované jevy žádné vysvětlení. Biochemik Lionel Naftalin si toho všiml a vypracoval nový model fungování lidského ucha, v němž zohlednil známý jev piezoelektriny (síly využívané elektroniky), kterou objevil v gelu pokrývajícím řasinky vnitřního ucha. V tomto gelu, který se nikde jinde v lidském těle nevyskytuje a má zvláštní elektrické vlastnosti, bylo přítomno napětí 100 až 120 milivoltů - což je v oblasti bioelektroniky považováno za vysoké. Tento piezoelektrický gel transformuje zvukové vlny na elektrický signál, který je přenášen do řasinek vnitřního ucha. Tento nový, revidovaný model fungování lidského ucha vysvětluje nejen schopnost některých subjektů slyšet za určitých podmínek elektromagnetický signál, ale také to, proč tolik současných lidí trpí tinnitem a proč určité skupiny lidí, které tvoří 2 až 11 % světové populace, slyší globální hučení po celé planetě.

V současné době trpí tinnitem různé intenzity přibližně 44 % dospělých Američanů, zatímco ve Švédsku bylo v roce 1997 postiženo 12 % mladých lidí a v roce 2006 42 %. Tyto parazitní zvuky jsou z velké části důsledkem života v prostředí, které je silně znečištěno nejrůznějšími druhy umělých elektromagnetických polí.

16. Včely, ptáci, stromy a lidé

Španělský biolog Alfonso Balmori Marinez dal do souvislosti hustotu populace vrbců s hodnotami radiofrekvenčního záření v jejich biotopech. Vrbci nemohou přežít v nejvíce ozářených místech, kde úroveň záření přesahuje 3 V/m, zatímco při úrovni záření 0,1 V/m je stále 42 ptáků na hektar. Pozoroval také výraznou změnu v chování čápů, kdy se čapí páry místo stavby hnízda nebo inkubace vajec perou, pokud se nacházejí ve vzdálenosti do 200 m od mobilní věže.

Spojené království zařadilo vrbce domácího mezi ohrožené druhy poté, co se jeho populace v letech 1994-2002 snížila o 75 %, což se časově shodovalo s rozšířením technologie mobilních telefonů.

Chovatelé poštovních holubů na několika kontinentech zjistili, že až 90 % holubů po vypuštění nenajde cestu zpět do holubníku, zatímco normálně by toto procento mělo být nepatrné. V roce 2000 se angličtí chovatelé pokusili změnit trasu závodu tak, aby se vyhnuli mobilním věžím a holubi tak měli větší šanci na úspěšné navrácení. V roce 2004 zadali stejní chovatelé rozsáhlejší studii o vlivu mikrovln na holuby.

V roce 2002 vydala Správa národních parků USA upozornění pro biology, kteří zkoumají chování volně žijících zvířat, v němž vysvětluje, že čipy RFID připevněné k těmto zvířatům za účelem jejich sledování pomocí rádiových frekvencí mohou radikálně změnit jejich chování v důsledku generovaných rádiových frekvencí.

V prostředí znečištěném elektromagnetickým polem se rorýsi nemohou při migraci orientovat, zatímco ve Faradayově kleci se jim to daří.

Experiment s pulci žab chovanými ve dvou oddělených bazénech ve vzdálenosti 140 m od mobilní věže, z nichž jeden byl bez elektromagnetického stínění a druhý s ním, ukázal úmrtnost 90 %, resp. 4 %.

Dr. Panagopoulous, který prováděl pokusy na ovocných muškách, uvádí, že vystavení mikrovlnám na běžné úrovni - i jen na několik minut denně po dobu několika dní - je nejhorším známým stresorem v našem každodenním životě, dokonce horším než chemické látky nebo nízkofrekvenční elektromagnetické pole.

Negativní dopady jsou také na včely, jak jsme viděli na ostrově Wight na začátku tohoto shrnutí. Dr. Daniel Favre (Švýcarsko) prokázal, že v přítomnosti mikrovln včely vydávají zvuk, který je obvykle slyšet při rojení, což naznačuje, že hmyz chce uniknout zdroji záření. Roztoč varroa je obecně obviňován ze syndromu zhroucení včelstev; zapomínáme však, že tento roztoč se včelami soužití již dlouhou dobu. Kromě toho lze často pozorovat, že v dnešní době není parazity napadeno ani uhynulé včelstvo, ačkoli tomu tak "dříve" bývalo. Na vině jsou také pesticidy - přitom, jak jsme viděli, 90 % včel na ostrově Wight zmizelo, aniž by v této oblasti byly pesticidy použity. Skutečnou příčinou kolapsu včelstev jsou elektromagnetická pole generovaná člověkem, zejména mobilní telefonní technologie.

V 80. letech se objevil palčivý problém: odumírání lesů. Na vině byly kyselé deště, které však postihly i ty nejodlehlejší oblasti s nejčistším ovzduším. V Německu a Švýcarsku byl proveden výzkum, a přestože se skutečně ukázalo, že půda v postižených lesích je kyselá, pozorování a pokusy ukázaly, že tato kyselost může být také důsledkem pomalé elektrolýzy půdy prostřednictvím stromů vystavených například radarovým vlnám. Stromy na hřebenech byly navíc postiženy silněji, protože byly více vystaveny novým radarům instalovaným v 70. letech 20. století.

Další pozorování bylo učiněno v době pádu Berlínské zdi. Obří ruské radary ve Skrudě, které při svém úkolu monitorovat Západ silně ozařovaly celou oblast, škodily nejen lesu, ale i zvířatům a lidem. Po četných studiích se zjistilo, že růstové letokruhy stromů v letech, kdy byly radary v provozu, byly mnohem menší než letokruhy z období před tímto zářením i po něm.

Ve švýcarském Schwarzenburgu byla v roce 1939 instalována krátkovlnná rádiová anténa, jejíž vysílací výkon byl následně zvýšen na kW450 v roce 1954. Následovalo zhoršení zdravotního stavu místních obyvatel, kteří si stěžovali na příznaky EHS. Děti z vesnice měly potíže ve škole a zdálo se, že na rozdíl od dětí z méně exponovaných sousedních vesnic nejsou schopny postoupit do vyššího ročníku. Nakonec byla v roce 1992 provedena studie, která potvrdila, že v okruhu 900 m od antény byly parametry fyziologického rozboru lidí a zvířat v místě abnormální. Bylo také zjištěno, že růstové letokruhy stromů jsou stlačené - ale pouze na straně přivrácené ke zdroji záření. Dne 28th. března 1998 byl vysílač vypnut a byla provedena studie "před a po"; ta prokázala, že hladina melatoninu 58 testovaných osob se opět zvýšila. Padesátiletý vesničan mohl konečně poprvé v životě spát celou noc bez přerušení. Dne 29. května 1996, Roch, ředitel

Úřad pro životní prostředí, uvedl, že existuje "prokázaná souvislost mezi poruchami spánku a provozem komunikací".

17. V zemi nevidomých

Jak dlouho ještě budeme muset čekat, než budeme moci říci "Tvůj mobilní telefon mě zabíjí!" místo "Jsem elektrohypersenzitivní"? A přitom počet lidí, kteří trpí bolestmi hlavy v důsledku používání mobilních telefonů, je obrovský. V roce 2010 přiznaly dvě třetiny dotazovaných ukrajinských vysokoškoláků skutečnost, že není společensky přijatelné o tomto problému otevřeně hovořit. Gro Harlem Brundtlandová byla EHS, když byla šéfkou Světové zdravotnické organizace. Hovořila o tom zcela otevřeně, ale o rok později byla nucena ze své funkce odstoupit. To odradilo další vysoce postavené veřejné činitele od následování jejího příkladu.

Pouze menšina lidí trpících elektromagnetickým znečištěním ví, čím trpí, zatímco velká většina o tom nemá tušení. Celá populace je na dálku elektricky ničena a člověk se musí téměř omlouvat za to, že je citlivý na elektro, přesněji řečeno elektro-hypersenzitivní, stejně jako kdyby se musel omlouvat za to, že je "hypersenzitivní na kyanid". Pravda je totiž taková, že elektřina, jak se v současnosti používá, je toxická. Statistické grafy navíc jasně ukazují zvýšení úmrtnosti obyvatel devíti amerických měst krátce po uvedení prvních základnových stanic do provozu. Tato zvýšená úmrtnost se pohybuje od 25 do více než 80 %.

Průzkum provedený jedním deníkem, který požádal obyvatele New Yorku, aby uvedli, zda po 15th. listopadu 1996 začali trpět řadou příznaků EHS, shromáždil stovky svědectví z nejrůznějších rasových a sociálních vrstev. Uvedené datum bylo dnem, kdy byla uvedena do provozu první síť mobilních telefonů.

Organizace Cellular Phone Task Force, kterou založil Arthur Firstenberg, je 1996, zavalena žádostmi o pomoc od lidí poškozených mikrovlnnými rádiovými frekvencemi. Tolik záříčů všeho druhu se množí - od WiFi, WiMAX, radarových stanic až po záření vysílané z oblohy telekomunikačními satelity, že se zdá, že brzy nebude kam uniknout.

Prof. Olle Johansson z prestižního Karolinského institutu, který se proslavil udělením Nobelovy ceny za medicínu, se od roku 1977 zaměřuje na prokázání účinků elektronického smogu na živé organismy. Úspěchy jeho studií vedly k tomu, že byl ve svém ústavu odsunut na okraj společnosti, zmizelo financování jeho výzkumu a začalo mu být vyhrožováno smrtí; jednou jen o vlasek unikl pokusu o vraždu díky sabotáži svého motocyklu. Navzdory všemu pokračuje v informování světa o pravdě, aby mimo jiné bránil ty, kteří trpí EHS a jejichž život se stal peklem na zemi. Je znechucen způsobem, jakým vlády takzvaných "demokratických" zemí jednoduše ponechaly oběti rádiových frekvencí svému osudu.

Dr. Erica Mallery-Blytheová, která má dvojí britské a americké občanství, dokončila studium v roce 1998. V roce 2007, poté, co následovala svého manžela, pilota letounu F-16, do USA, se u ní projevilo závažné onemocnění EHS, aniž by si to uvědomovala. Internetové rešerše jí nakonec umožnily pochopit, co se jí děje. Jako lékařka byla zmatená, jak může tak hluboký a invalidizující stav existovat, aniž by o něm ve své profesi kdy slyšela. Aby se uklidnila, rozhodla se podstoupit magnetickou rezonanci, aby vyloučila riziko rakoviny mozku. Domnívala se, že její smrt je nevyhnutelná, když vysokofrekvenční pulzace.

ale v Údolí smrti, daleko od rádiových frekvencí, se jim vrátilo plné zdraví a vitalita. Od té doby se věnuje informování a pomoci 5 % (nejméně) obyvatel, kteří jsou EHS a byli úřady zcela opuštěni.

Jurij Grigorjev, který je obecně považován za dědečka elektromagnetického výzkumu v Rusku, má mimořádné obavy především o mladé lidi a prohlásil, že je to poprvé v dějinách lidstva, kdy jsou lidské mozky otevřeně vystaveny mikrovlnám, což je z pohledu radiobiologa nesmírně závažné. Cituje zejména korejskou studii, která ukazuje, že porucha pozornosti s hyperaktivitou (ADHD) u dětí souvisí s používáním mobilních telefonů.

Koncem 90. let minulého století švédský neurochirurg Leif Salford a jeho tým prokázali, že mobilní telefony způsobují propustnost hematoencefalické bariéry a Alzheimerovu chorobu. V roce 2003 prokázali, že jediná expozice trvající pouhé dvě hodiny způsobuje trvalé poškození mozku.

V roce 2015 turečtí vědci ozařovali krysy hodinu denně po dobu jednoho měsíce pomocí typických vln mobilních telefonů. Ozářené krysy měly o 10 % méně mozkových buněk než ty, které byly této léčby ušetřeny. Stejný tým experimentoval na březích potkanek po dobu 9 dní při stejné úrovni záření. U potomků potkanů byla zjištěna degenerace mozku, míchy, srdce, ledvin, jater, sleziny, brzlíku a varlat. Stejný pokus opakovaný na mladých potkanek způsobil atrofii míchy spolu s úbytkem myelinu, podobně jako je tomu u roztroušené sklerózy.

V září 1998 bylo uvedeno do provozu prvních 66 družic pro vesmírnou telefonii, což v následujících dvou týdnech způsobilo zvýšení národní úmrtnosti v USA o téměř 5 %. Ve stejném období bylo pozorováno, že ptáci přestávají létat a že lidé s EHS obzvláště onemocněli. Dnes nad námi létá asi 1 100 umělých družic, ale několik společností - Google, Facebook, SpaceX, OneWeb a Samsung - plánuje do roku 2020 vypustit až po 4 600 nových komunikačních družic, aby pokryly celou planetu vysokorychlostním přístupem k internetu.

V roce 1968 dokonce první malá flotila 28 vojenských satelitů vyvolala celosvětovou pandemii chřipky. Na rozdíl od pozemní antény, jejíž záření je po dosažení magnetosféry silně zeslabeno, působí na ni družice přímo prostřednictvím dosud málo známých mechanismů, a ohrožují tak život na Zemi. Zapomínáme na varování Rosse Adeyho, dědečka bioelektromagnetiky, a atmosférického fyzika Neila Cherryho, že jsme elektricky regulováni světem, který nás obklopuje, a že bezpečná úroveň vystavení radiofrekvencím je proto nulová. Proti této potenciálně katastrofické iniciativě je třeba se postavit a v čele této iniciativy stojí organizace Global Union Against Radiation Deployment from Space (GUARDS; www.stopglobalwifi.org/).

V roce 2014 zveřejnil lékař Tetsuharu Shinjyo studii "před a po". Hodnotil zdravotní stav 122 obyvatel budovy, na níž byly instalovány antény základnových stanic. Jednadvacet z nich trpělo chronickou únavou, 14 závratěmi nebo Ménièreovou chorobou, 14 bolestmi hlavy, 17 bolestmi očí nebo infekcemi, 14 nespavostí a 10 chronickým krvácením z nosu. Pět měsíců po odstranění antén zůstaly pouze případy 21 nespavosti, závratě a bolesti hlavy!1

Této mimořádné situaci v oblasti lidských práv, která se týká stovek milionů lidí v celoplanetárním měřítku, a mimořádné situaci v oblasti životního prostředí, která hrozí vyhynutím nesčetných druhů rostlin a živočichů, je třeba čelit s jasným a neúprosným řešením.